

sendes i ét eksemplar til den kommunale skattemyndighed og i ét eksemplar til skifteretten. Begge eksemplarer skal være underskrevet af bobestyreren.

Til insolvente dødsboer, §§ 69-73

Insolvente dødsboer skal behandles efter de særlige regler herom i lovforslaget. Det er på den baggrund ønskeligt, at boets insolvens i klare tilfælde fastslås hurtigt, således at insolvensreglerne straks gøres anvendelige, og valget af bobehandler så vidt muligt kan blive endeligt.

Insolvensspørgsmålet kan forelægges for skifteretten på forskellige tidspunkter og på forskellige måder. Hvis skifteretten allerede under overvejelserne om, hvorledes boet skal berigtiges, bliver bekendt med, at boet klart må antages at være insolvent, vil skifteretten på det foreliggende grundlag kunne træffe bestemmelse om insolvensbehandling og udpege en bobestyrer. Skifteretten skal ganske vist ikke oplyse sagen *ex officio*, men skal dog bistå en arving, legatar eller kreditor ved vejledning efter forslagets § 91, eller ved eventuelt at foretage afhøringer og meddele editionspålæg efter forslagets § 92, og kan i den forbindelse få kendskab til boets insolvens.

Denne fremgangsmåde findes at burde forbeholdes de tilfælde, hvor insolvensen er åbenbar, og hvor der foreligger et væsentligt behov for straks at kunne bringe konkurslovens regler i anvendelse, ligesom det naturligtvis forudsætter, at boet ikke skal berigtiges på anden måde, navnlig ved boudlæg efter forslagets kapitel 12. Tilsvarende betragtninger gør sig gældende i relation til antagelse af en midlertidig bobestyrer med den opgave at skaffe fornøden dokumentation for, om insolvens foreligger.

Almindeligvis vil anmodningen om, at der indledes insolvensbehandling udgå fra en bobestyrer efter bestemmelserne i forslagets §§ 43 og 52. Hensynet til en hurtig stillingtagen til boets behandlingsmåde er her tilgodeset ved, at en bobestyrer straks skal anmode skifteretten om at træffe afgørelse om insolvensbehandling, hvis boet må antages at være insolvent.

Bobestyrerens indstilling om, at boet på grund af insolvens skal tages under insolvensbehandling, er ikke bindende for skifteretten. Skifteretten må foretage en selvstændig prøvelse af, om betingelserne for insolvensbehandling foreligger. Skifterettens afgørelse af, om et bo må antages at være solvent eller insolvent, må nødvendigvis i visse tilfælde bero på et skøn. Er boets væsentligste aktiv f. eks. en fast ejendom, vil det således kunne være afgørende for boets solvens, om ejendommen kan afhændes hurtigt, og til hvilken pris den kan sælges.

Er boet udleveret til en efterlevende ægtefælle efter forslagets § 22 eller efter reglerne om uskiftet bo i kapitel 14 og ændringsforslaget til arveloven, kapitel 3, eller er boet udleveret til privat skifte efter kapitel 15, og viser boet sig at være insolvent, kan ægtefællen eller arvingerne henholdsvis efter forslagets § 23, forslaget til ændring af arvelovens § 16, stk. 2, eller forslagets § 29, stk. 1, fremsætte anmodning om, at boet tages under behandling ved bobestyrer. Skifteretten skal i disse tilfælde træffe afgørelse om insolvensbehandling, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Lovforslagets insolvensbegreb er først og fremmest funderet på betragtninger om sufficiens, idet de fleste dødsboer kun har beskedne indtægter og udgifter. Dette insolvensbegreb er ikke i strid med insolvensbegrebet i konkurslovens § 17, stk. 2, hvorefter det afgørende er, om en skyldner ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående. I konkursretlig henseende er det såkaldte insufficienssynspunkt imidlertid trådt tilbage i betydning i forhold til et illikviditetssynspunkt.

Med det fastsatte insolvensbegreb skal et bo herefter anses for at være solvent, såfremt dets aktiver, d.v.s. realisationsværdien af aktiverne med tillæg af boets indtægter, er tilstrækkelige til at dække boets passiver, d.v.s. afdødes gæld, der kan kræves dækket i boet, herunder skattekrav, med tillæg af boets udgifter, d.v.s. massekrav, skattekrav for mellemprioriden og for boperioden.

Om baggrunden for forslagets regler om insolvente dødsboer henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 9.4. og til betænkningen s. 245 ff.

Til § 69

Er boet insolvent, følger det af bestemmelsens *stk. 1*, at skifteretten skal træffe afgørelse om insolvensbehandling. Efter betænkningens udkast foreslås skifterettens afgørelse om insolvens truffet ved kendelse. Dette krav til afgørelsesformen er ikke fastholdt i lovforslaget. Konkursloven stiller ikke krav om, at konkursdekretets afsigelse skal ske ved kendelse, og insolvent dødsbobehandling findes ikke at afvige så væsentligt fra konkursbehandling, at der bør stilles krav om en særlig afgørelsesform. Kendelsesformen skal således alene anvendes; hvor der opstår tvist om insolvensspørgsmålet, jf. herved forslagets § 102, stk. 1.

Tages boet under insolvensbehandling, skal skifteretten samtidig tage stilling til, hvem der som bobestyrer skal forestå bobehandlingen. Dog kan skifteretten bestemme, såfremt omstændighederne undta-